

han først kan komme til Lovgivningsmagten, naar alt andet er klappet og klart, naar der foreligger et Resultat. Det er en ganske forkert Maade at opfatte Sagen paa. Naar det drejer sig om en Forhandling, hvor Lovgivningsmagten dog til sidst skal give sit Samtykke til Millionudgifter, er det ikke alene naturligt, men jeg vil hævde, at det er den eneste rette og rimelige Fremgangsmaade, at den højtærede Minister i Tide kommer i Følgelse ikke blot med de andre, han forhandler med, men ogsaa med Lovgivningsmagten, der dog til syvende og sidst har det afgørende Ord, den Faktor af Lovgivningsmagten, som hedder Rigsdagen, for at høre, hvorvidt han har Udsigt til, at der staaer nogen Bøge ved ham i denne Forhandling, for at høre om de særlige Betingelser eller Vilkaar, som man fra en eller anden Side her kunde ønske at stille.

Indenrigsministeren (Rode): Efter at det ærede Medlem (N. Neergaard) forrige Gang havde sagt, at jeg havde forhandlet i flere Uger, indskrænkede han sig nu til at paastaa, at jeg havde forhandlet med den ene eller den anden i 7 Dage. Jeg har fremstillet for det ærede Medlem, hvorledes Sagen forholder sig: at jeg, da den forrige Notering fremkom, anmodede 3 Mænd om at optage Forhandling med Smørekspertudvalget om, hvorvidt der var Mulighed for en Overenskomst; denne Forhandling begyndte, efter hvad der i Dag er meddelt mig, om Tirsdagen, idet Smørekspertudvalgets Mænd har deres Virksomhed andre Steder og følgelig ikke altid i samme Øjeblik kan komme til København. De kom altsaa hertil Tirsdag. Tirsdag og Onsdag forhandlede de. Onsdag Aften erfarede jeg, at der var Mulighed for en Overenskomst, og jeg bad da Rigsdagens Bureau om at sammenkalde Finansudvalgene til Torsdag Morgen. Torsdag Morgen indfandt jeg mig, skønt jeg endnu ikke havde faaet den skriftlige Fremstilling, i Finansudvalget, jeg begyndte at forhandle om andre Ting, og da Fremstillingen saa kom til mig, oplæste og forelagde jeg den. Jeg gad vide, om der var nogen Mulighed for at bære mig ad paa den anden Maade, end det her er sket. Hvis man ikke tillægger

det nogen Betydning, at der handles hurtigt, kan man fremsætte alle de Ting, som det ærede Medlem er fremkommet med. Hvis man mener, det er ligegyldigt, om det driver over en Dag eller to, kan man gøre det. Men hvis man mener, at det vilde have været skæbnesvangert, om vi atter denne Gang havde oplevet en Uge, som havde fremkaldt den Stigning i Priserne her i Landet, som Befolkningen har meget vanskeligt ved at forstaa, og som jeg bestræber mig for at faa den til at forstaa, saa maa man handle hastigt, og saa klæder det en gammel Parlamentariker som det ærede Medlem ilde at ville bebrejde mig, at jeg opfordrer andre til at handle med samme Hast, som jeg synes, jeg maa paalægge mig selv.

Det ærede Medlem har bebrejdet mig, at jeg ikke i Gaar spurgte Venstre om Betingelserne. Det ærede Medlem glemmer, hvorledes han behandlede mig i Gaar. Efter at han havde sendt mig sit Svar, og jeg sidder og er i Færd med at skrive Svaret til ham, kommer der pludselig Meddelelse om, at det ærede Medlem har offentliggjort sit Svar. I dette meddeles det, at der tales om en Nedsættelse til 2 Kr. Det meddeles, at hele denne Sag tænkes ordnet paa den og den Maade. Ved selve denne Offentliggørelse gjorde Venstre det jo absolut nødvendigt øjeblikkelig at give Meddelelse om, at man kunde handle saaledes, at Noteringen blev standset — thi hvilket Virvar vilde der ikke være blevet, hvis man, efter at denne Offentliggørelse havde fundet Sted, alligevel var tumlet ud i en Stigning af Priserne!

Jeg tror, at det ærede Medlem (N. Neergaard) i Gaar var i en eller anden lidt urimelig Sindsstemning, maaske fordi et Tilfælde vilde — jeg siger: et Tilfælde vilde —, at, efter at han havde holdt sin Finanslovtale den forrige Dag, viste det sig nødvendigt at komme til Lovgivningsmagten paa den Maade, som den selv har erkendt nødvendig i visse Tilfælde, nemlig til Forhandling i Finansudvalgene. Jeg kan godt forstaa, at det, at et Tilfælde har villet lægge denne Illustration af det ærede Medlems Krav den foregaaende Dag lige foran ham, mishagede ham. Men det var ikke min Skyld. Jeg kunde ikke gøre